

Празникът на Баба Марта в българските традиции е символ на пролетта и носи пожелание за здраве и плодородие в началото на новия цикъл в природата. Традицията е свързана с древната езическа история от Балканския полуостров, свързана с всички земеделски култове към природата. Някои от най-специфичните черти на първомартенската обредност и особено завързването на усуканите бяла и червена вълнени нишки, са плод на многовековна традиция, която е била присъща за тракийски (палеобалкански) и елински обичаи.

Легенда възникнала през 30-те години на 20-ти век свързва появата на мартеницата с прабългарите.

Обичаят за връзване на Мартеница (усукани бяла и червена вълнени нишки) е познат в България, Румъния, Молдова, Албания, Гърция, Македония и Сърбия. В Румъния мартеници се връзват на ръцете само на жените и малките деца, а мъжете могат да носят мартеница само на скришно място, например в обувката. В Гърция мартеници се връзват само на ръцете на децата. В България мартеници се връзват още на млади животни и дървета, също и на мъжете.

Най-възрастната жена трябва да почисти основно къщата преди изгрев слънце, да изнесе и простре навън червена тъкан - покривка, постелка, пояс или престилка. Смята се, че това ще зарадва Баба Марта, и ще предизвика благосклонността ѝ към къщата и обитателите. На децата, момите и младите булки се връзват усукани бял и червен вълнен конец - Мартеница - най-често на ръката. Младите непременно трябва да излязат навън "да ги види Баба Марта и да се зарадва", а старите жени не трябва да

излизат навън, защото "ще разгневят Баба Марта".

В този ден на много места се гонят змии и гущери, като се палят огньове, обикаля се двора с дрънкане на метални предмети и наричания.

[ПОЗДРАВЕТЕ БЛИЗКИ И ПОЗНАТИ С КАРТИЧКИ ЗА БАБА МАРТА ОТ ТУК](#)